

kaj nam karte pomagajo, če pa ne dobimo petroleja. Skoraj bo konec meseca, pa še nismo dobili petroleja in so ljudje upravičeno razburjeni. Ne vemo, čemu so nam karte, če bo tudi pri drugih predmetih tako, nam je nerazumljivo, čemu oblast daje karte. Kdo je kriv, da nismo dobili petroleja, pa ne vemo, ker je baje večina občin redno dobila petrolej, le tri občine ga niso dobile v soboškem srezu. Krivec naj oblast pokliče na odgovornost, če je pa oblast sama kriva, pa prosimo, da to krivico popravi, ker so sedaj najmanj časi za to, da se ljudi po nepotrebnem razburja.

Divjo mačko ujel v past. Iz kurnika graščine Strnišče na Dravskem polju je odnesla neka roparica 12 kur. Oskrbnik je nastavljal past, v katero se je ujela divja mačka, ki je velika redkost v naših krajih.

Poštenemu najditelju! Dne 18. januarja je zgubil na poti od Senovega do Rajhenburga železniško legitimacijo Franc Jerič, Aleksandrova 10, Pobrežje pri Mariboru. Pošten najditelj naj vrne legitimacijo a označeni naslov!

V Domu duh. vaj pri sv. Jožefu nad Celjem bodo zaprte duhovne vaje za dekleta sploh od 3. do 7. februarja, za žene pa od 17. do 21. februarja. Začetek duh. vaj je vedno prvi dan zvečer, zaključek pa zadnji dan zjutraj. Pri današnji draginji stane oskrbnina 100 din. Poleg tega naj prinesejo udeleženke s seboj 2 rjuhi in brisačo. Zaradi upeljave krušnih kart s 1. febr. je tudi važno, da si prinese vsaka s seboj kruha za 3 dni. Prijave je poslati na Dom duh. vaj pri sv. Jožefu v Celju, kakor tudi točen svoj naslov.

Požari

V graščini Bajnof ob vnožju Trške gore pri Novem mestu, ki je last g. Germa, se je vžgala slama v velikih sviljskih hlevih. Domačinom in gasilcem gre zahvala, da so ogenj udušili že koj v

spodnjih prostorih, ker sicer bi bila zgorela vsa graščina, saj je bilo nad hlevi, v katerih se je pojavil ogenj, nad 80 težkih voz slame. G. Germu je zgorelo samo osem voz slame in štirje gasilci so se onesvestili pri zelo težavnem gašenju.

Okradena mesarjeva žena. Mesarjevi ženi Justini Ogrnerjevi z Meljske ceste v Mariboru je sunil neznanec iz spalnice za 2000 din raznih dragocenosti.

Orožniki ujeli iz kaznilnice pobelega tolovaja v dimniku. 24 letni Ivan Bratko iz Slov. goric je bil pred dvema letoma v Mariboru obsojen radi razbojstev in tatvin na 3 leta težke ječe in oddan v mariborsko kaznilnico. Lani 5. novembra pa je pobežnil. Kakor hitro je bil na svobodi, so se vrstili večji ter manjši vlomi po Slov. goricah in Prekmurju. Oblast je pravilno domnevala, da je pobežni Bratko s pajdašijo na delu. Zadnje dni je orožnikom uspelo, da so zvedeli: Bratko se skriva pri družini Dvoršak pri Sv. Barbari v Slov. goricah. V temni noči so obkolili Dvorškovo hišo. Na gnezdu so zadeli na Bratka in njegova tovariša brata Dvoršak. Ko je uvide. Bratko, da mu je pobeg onemogočen radi okolitve, se je zatekel na podstrežje in skril v dimnik. Orožniki so zažgali v peči nekaj tresk in so Bratka kmalu izkurili iz skrivališča. Vdal se je in je bil z bratom Dvoršak odpeljan v Ljutomer k prvemu zaslišanju od poveljnika orožniškega voda. Ob aretaciji je imel pri sebi tri nabite samokrese. Orožnikom je priznal 13 vlomnih tatvin in 3 razbojništva. Napadal je med grožnjami s samokresom. Škoda, katero je povzročil z zločini, znaša 96.000 din. Njegov delokrog je bil v okrajih Ljutomer, Maribor levi breg in M. Sobota. Iz Ljutomera je bil odveden Bratko v preiskovalni zapor murskosoboškega okrožnega sodišča.

Pojasnen tolovajski napad. Zadnjič smo poročali, da je bil izvršen v Tišini v Prekmurju tolovajski nočni napad na 75 letno grofico Ernestino Batiani in njeno služkinjo. Vlomilci so odnesli 30.000 din gotovine in dragocen družinski nakit. Aretacija v zgornji notici omenjenega tolovaja

Ivana Bratka je razkrila tudi ta napad, katerega je izvršil Bratko s prijeto pajdašijo.

Vlomilka smola. V noči so bili v M. Soboti v trgovini Ernesta Štivana na delu 3 vlomilci, ki so odnesli raznih predmetov za 20.000 din. Starejša vlomilca sta porinila skozi manjše okno na železnih vratih mizarškega vavca. Ko je bil enkrat v trgovinskih prostorih, je začel metati blago skozi omenjeno odprtino, pri kateri sta čakala tovariša in basala predmete v vreče. Ker so bili vlomilci pravočasno razkrinkani, so dobili oškodovani trgovec pokradeno blago vrnjeno.

Zobotehniku izmaknil 28.000 din. Ko se je vrnil zobotehnik Ivan Mavzer v Ljubljani pod Ježami na svoje stanovanje ob 7. uri zvečer, je našel na moškega, ki se je tiščal mirno v kotu soba. Ko se mu je približal Mavzer, ga je udaril s tovim predmetom po glavi in pobežnil. Kakor hitro si je udarjeni opomogel od prve zmedenosti, se je pognal za neznanec, a ga ni dohitel. Pač pa je ugotovil, da mu je neznan nasilnež izmaknil iz predala 28.000 din. Tat je po vlom v stanovanje zaklenil za seboj vrata, da je zamogel nemoteno pretakniti vse kote.

Po svetu

Hudi in resni nemiri v Romuniji. V minulem tednu so pretresali ter ogrožali Romunijo hudi in resni nemiri. Diktator Romunije, general Antonescu, je sporočil 17. januarja na seji vlade, da ne more več trpeti barbarskega delovanja nekaterih skupin Železne garde in se je odločil, da bo vzpostavil z najbolj odločnimi sredstvi v državi red ter spoštovanje oblasti in zakonov. To vse se bo zgodilo s pristankom Nemčije, ki vzdržuje v Romuniji svoje čete. Temu koraku Antonesca se je uprla 19. januarja Železna garda, ki je prešla v spopad po vseh večjih romunskih mestih in je skušala vso oblast v državi pritegniti nase. Antonescu in deli vojske so se postavili temu početju po robu in prišlo je do krvavih spopadov ter je bilo samo v Bukarešti ubitih 2000 legionarjev. Število padlih vojakov se drži v tajnosti. Dogodkom je izbil dnc umor nemškega častnika in odstavitev notranjega ministra, ki je držal z Železno gardo, o čemer je poročal zadnji »Slov. gospodar«. Proti koncu minulega tedna se je posrečilo generalu Antonescu, da je vzpostavil s pomočjo vojaštva v glavnem zopet red in je prevzel sam osebno vodstvo nove enotne državne stranke, v kateri bo prevladoval vpliv Železne garde. Izdani so bili zelo strogi ukrepi, med drugim se kaznuje posest orožja takoj na licu mesta s smrtjo.

Ali si že obnovil naročnino?

Angleski vojaški oddelek na kamelah v Sudanu jezdi skozi puščavo

blago za izdelovanje spodnjega perila, a tudi nogavic. V zvezi s tem poročajo, da se najboljša morska trava dobiva na Hebridih (otočje ob zapadni Angliji), od koder izvažajo letno okrog 400 tisoč ton te surovine. Te količine so doslej zadostovale za potrebe Velike Britanije, odslej pa bodo pridobivati še dosti večje količine. Po novem izumu postane Velika Britanija skoraj neodvisna od uvoza tekstilnega blaga.

Bodoče kopnine. Ameriški zemljislovec Edwin F. Naulty je objavil razpravo, v kateri dokazuje, da bo dobilo Havajsko otočje na Tihem oceanu kmalu soseda. Gre za kopnino, ki bo dosegla površino današnje ameriške Kalifornije. Že več desetletij se v bližini Havajskih otokov

enkrat k Mariji na jezeru in enkrat v Maribor k frančiškanom.

»Jerulja, Jerulja,« je dejala Julka napol za šalo napol za res, »meni se zdi, da se boš morala v vicah naučiti, kako mora človek pri kraju biti, prej te sveti Peter ne bo pustil v nebesa.«

»Sveta Devica Marija!« se je ženkica prestrašila, »tako nikar ne govori, Julka!... Saj v nebesih ni treba pri kraju biti. Nebesa so velika, da se lahko vse leto po njih sprehajaš, preden vse konce obhodiš... Zdaj pa moram iti. Mudi se mi, da ne bo prehitro noč... Na, tu imaš jajca za mater!«

»Jajca vzemi s seboj in jih prodaj v mestu! Pa ne daj jih prepoceni! Pet dinarjev za štiri lahko zahtevaš. To je po pet kron eno.«

»Marija, kaj pa misliš! To bi bil vnebovpijoč greh!«

»Ti si čisto neumna. Kaj boš pa počela, če zbolíš in ne boš mogla zaslužiti, prihranjenega pa ne boš nič imela?«

»Zbolela ne bom, dokler bom migati mogla. Zato pa ne ostanem pri kraju in hodim pridno po božjih potih okoli.«

»Potlej misliš še smrti uiti? In misliš, da bo smrt tudi pozabila nate?«

»Ne, ne, ko bom stara, bom že tudi umrla. Pa umrla bom pri Devici Mariji na Brezjah ali v Lurdu.«

»Kaj, v Lurd tudi še misliš?«

»Zakaj pa ne? Več ko desetkrat toliko, kolikor na Brezje, ne bo. Toliko pa že še zmorem. Potem, če je Bogu prav, naj me pa pokliče! Dolgo bolehati me ne bo pustil, to sem si že izgovorila.«

»Hahaha... ko bi si človek tako reč mogel izgovoriti! Kaj bo pa z bajto, če te smrt kje v Lurdu ali na Brezjah pobere?«

»Bajto bom tisti cerkvi zapisala, kjer me bo smrt našla; zato pa mi morajo na grob polno lepih rož nasaditi.«

»Ali se ti meša, Jerulja? Saj imaš svojega sorodnika, ki je revež, onega — onega — Judeža... Kam pa naj se ta obrne, če ne bo imel več domače strehe?«

»Pob dosti zasluži. Z denarjem pa si lahko vse kupi.«

»Ničesar si s tistimi ubogimi dinarji ne more kupiti; ti pa imaš take misli o denarju kakor kak majhen otrok, ki kovača od dinarja ne loči... Bajto moraš njemu zapisati, to si mu dolžna storiti.«

»Moj Bog, potem ne bo rož na mojem grobu.«

»Čemu ti bodo rože na grobu? Dosti bolje je, če kakemu človeku dobro storiš, da ti bo vse življenje hvaležen in bo še kak očenaš pomolil zate.«